

[Leif Hermann]

også gjort det. Er det således, at fru Pia Kjærsgaard vil tage afstand fra det, for ellers har det ikke nogen mening her på talerstolen at fortælle, at det kun er nogle enkelte politikere, at det ikke dækker noget, der er vedtaget i Fremskridtspartiet?

I øvrigt skal jeg gøre fru Pia Kjærsgaard, fru Jane Oksen og hr. Glistrup opmærksom på, at der er religionsfrihed her i landet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg er helt fordomsfri, hvis hr. Erhard Jacobsen er kommet over på min side og nu også går ind for en nedskæring af militæret. Han skal være hjertelig velkommen. Helt bortset fra det er det, SF og jeg har sagt igennem de sidste mange år, at det danske militærniveau var for højt, at en nedrustningsproces skulle indledes, og at Danmark burde være med i denne nedrustningsproces. Det har vi ikke kunnet vinde ørenlyd for. Jeg håber da, at det nu lykkes for os at vinde ørenlyd for det synspunkt, for der er åbenbart stadig nogen, der mener, at uanset hvad der er sket rundt omkring i verden, skal vi opretholde et højt militærniveau.

Formanden:

Jeg har faktisk regnet med, at vi skulle have to sekvenser efter hvert indlæg i denne omgang af korte bemærkninger.

Ivar Hansen (V):

Jeg lyttede med stor interesse til hr. Gert Petersens tale. Den beskæftigede sig i det væsentlige med Venstres landsmøde. Det kan vi selvfølgelig ikke være utilfredse med i Venstre. Det var et udmærket landsmøde, kan jeg hilse hr. Gert Petersen og sige. Det er også sandt, at der blev talt et klart sprog. Det er ligeledes også sandt, hr. Gert Petersen, at vi på landsmødet var meget optaget af, hvordan vi kan få flere af de mange i det danske samfund, som må leve af passive ydelser, over i en aktiv tilværelse.

Der blev ikke megen plads til at høre om, hvad Socialistisk Folkeparti egentlig vil, men jeg véd ikke, om det har den årsag, at hr. Svend Auken i sin tale allerede havde indrulleret SF som en del af en flertalsregering, og at SF derfor allerede har deponeret sin politik hos hr. Svend Auken. Det kan vi måske høre om senere i dag.

Men mens vi nu alligevel er ved hr. Svend Auken, vil jeg gerne udtrykke min bedste kompliment over for hr. Svend Aukens tale. Jeg synes, den var udmærket. Vi kan ikke forlange den bedre. Den var helt som sædvanlig. Den bestod af to lige dele: en del nedrakning af regeringen og en del selvforherligelse af Socialdemokratiet. Den model har nu foreløbig sikret Socialdemokratiet 8 år i opposition. Det siger sig selv, at vi har ingen særlige bemærkninger til den model. Jeg synes nok, det lød lidt ejendommeligt – det skulle måske forstås som en sjov udtalelse – da hr. Svend Auken sluttede sin nedrakning af regeringen med at sige: Ih, hvor er det dansk, ih, hvor er det dansk. Det var ikke sagt i nogen positiv betydning.

Så kunne jeg fristes til at tilføje om Socialdemokratiets politik, at den er ih, så svensk, for jeg har lagt mærke til, at hr. Svend Auken i sine taler de senere år ikke mere så meget henviser til svenske forhold, men det kommer måske senere i debatten. Nå, lad nu det ligge, vi har andre sager at diskutere.

Det er sandt, som statsministeren sagde i sin tale forleden dag, at verden omkring os forandrer sig hastigt i disse år. I Østeuropa er socialismen i bogstaveligste forstand blevet skrotet. 45 år med hammer og sejl har også været mere end rigeligt. Den nød og elendighed, jerntæppets fald har afsløret, har været tydelig og skræmmende for enhver. Nu er det i stedet for markedsøkonomi og personlig frihed, der stræbes imod i Østeuropa; menneskerettighederne er også i bedring. I det hele taget er den verden, der omgiver os, stærkt optaget af, hvordan snærende bånd og restriktioner hurtigt kan blive fjernet, hvordan den frie konkurrence bedst kan udfolde sig, og hvordan mennesker i fremtiden kan færdes mere frit.

Det er selvsagt en udvikling, som et parti med en liberal grundholdning må hilse med den største tilfredshed, og det gør vi i Venstre.

Som det allerede er sagt af statsministeren, stilles der nu store udfordringer til os danske, og det er en proces, vi for så vidt allerede er midt i. Der er behov for en række ændringer i vort samfund, så alle ledige kræfter kan komme til udfoldelse igen, og det haster. De krav, vi derfor stilles over for, er ikke overraskende, kan man næsten sige, af økonomisk karakter.

Det var jo god latin i mange år, at alle problemer i samfundet kunne kun løses gennem stør-